

Jeg opfatter den ærede høire Side i Thinget saaledes; men hvis det er Tilfældet, og jeg vil ikke tro Andet, forekommer det mig, at de ærede Talere skulle udtale sig, skulle styrke Conseilspræsidenten i hans Bestræbelser for at faae en endelig Finanslov derved, at de sigte til Ministeren, at nu havde han gjort Mæde, end han skulde, for at faae Indbringer ind ved de gjentagne Opløsninger og ved de endeløse og utallige Forhandlinger, vi have maattet føre i de 11 Maaned, at nu var det paa Tiden at sigte stop, og jeg vilde derfor raade dem til, at de støttede deres Benner paa et andet Sted i at stille sig saaledes og lagde deres Ord i Vægtfaalen paa dette Sted for at naae et saadant Resultat. Jeg antager, at ærede Talere ville udtale sig saaledes, eller ialtsald ved deres Talshed ville betragte mig som deres Talsmand i den Henseende. (Munterhed.) Ja, jeg vil indrømme, at de kunne selv gjøre det bedre, at det var bedre, naar de selv af et oprigtigt Hjerte fremsatte det. Det vilde jo gjøre Samarbejdet lettere, naar man saae, at de satte nogen Pris paa en rimelig Bevillingsret fra det Things Side, hvoraf de selv ere Medlemmer. Hvad det høie Landssting angaar, vil jeg blot med et Par Ord sigte, at jeg finder det meget naturligt, at Landsstinget vil sigte: Vi ere ikke heldigt stillede, hvis vi skulle frasæle f. Ex. de og de Punkter; det kunde se ud som en Tilfidsættelse af vor Ret til ogsaa frit at behandle Finansloven. Jeg kan meget godt forstaa den Lænke; men jeg tvivler ikke om, at en anden Betragtning vil finde Talsmand fuldt ud ved Siden af, og det er den, at de maa lide for deres egen Regjerings, deres eget fjære Ministeriums Synder, og at en Paastand, der kunde have særdeles Betydning for sig i Foraaet før Opløsningen, naar vi havde fortsat Forhandlingernes Gang uden Afbrydelse, nu efter Omstændighederne taber betydelig i Vægt, efterat Landsstingets eller ialtsald ogsaa Landsstingets eget fjære Ministerium to Gange har opløst paa disse Punkter og faaet et saadant Resultat. Da vil det paagjældende Thing, som sætter Pris paa sit Ministerium, naturligvis sigte, at dette Ministerium, der har behandlet det andet Thing og Bælgerbefolkningen paa den Maade, ikke kan Andet end give efter. Det antager jeg, er den Betragtning, som vil blive Hovedsagen paa et andet Sted, og at den kan blive det, kunne de Herrer af Høire her hjælpe til. At navnlig Conseilspræsidenten vil gjøre Sit dertil, dærom er jeg ikke i Tvivl, men dertil kunne de Herrer hjælpe, hvis de sætte Pris paa en rolig Udvikling af Forholdene istedetfor Konflikt. Det var disse Bemærkninger, jeg vilde fremsætte, inden vi gaa til Afstemning over Finanslovsforslaget, blot for at vi kunne faae Stillingen omhyggelig klaret her, og for at se, i hvor stor Afstand vi med Hensyn til saadanne Spørgsmaal staa fra hinanden; thi det

er ikke ønskeligt, at man under saadanne Forhold struer Afstanden mellem Kolleger, der skulde arbejde sammen, for stærkt op, naar der virkelig er en saadan Samstemning i Situationen, som jeg antager. Jeg tror, at det er rigtigt, at vi faae konstateret det her for Samarbejdets Skyld paa andre Punkter. Det er ikke beynnderligt, at man kan være uenig om enkelte Poster; men paa den konstitutionelle Stilling maa vi have et nogenlunde fælles Syn, eller det maa konstateres, hvorledes Tilstanden er. Det er ikke blot godt for Sagens Skyld, men kan have sin Betydning langt videre.

Saad: Det ærede Flertals Optræden her i denne Sal, særlig gennem dets Ordfører, giver et talende Vidnesbyrd om, hvad man kunde vente sig, desom det fik en yderligere Magt end den, det allerede har. Jeg tror nok, man tør sigte, at man skal lede temmelig vidt omkring i Verden for at finde saadanne smukke Exempler paa en loyal og nobel Behandling af Kolleger, blot fordi disse have andre Anskuelser. Da man flere Gange er kommen tilbage til, hvad der sandt Sted ved Ministeriet Jonnesbechs Afgang, maa jeg dog bringe i Erindring, at det, der dengang gik forud for Katastrofen, havde stor Lighed med, hvad der nu her finder Sted, — nemlig en haardnakket Opposition mod Alt, hvad Ministeriet vilde foretage sig og en idelig Gjentagelse af, at først naar dette Ministerium gik af, var det muligt at tilveiebringe en frugtbar Samvirken mellem Lovgivningens forskellige Faktorer. Derved os, der havde andre Anskuelser end Flertallet, og som vare gjennemtrængte af en levende Overbevisning om, at vi næsten til enhver Pris maatte søge tilveiebragt vigtige og uopsættelige Reforme, hvortil vi hidtil ikke kunde faae Flertallets Samtykke, sagde man fortrøstningsfuld: „Kæf os blot Haanden til at faae Ministeriet til at gaa, saa bliver Alt godt“. Efterat disse Paastande vare atter og atter gjentagne, og Flertallet havde lagt det hele Tryk og Ansvar paa vore Stulbre for Udsettelsen af saa mange store og vigtige Spørgsmaals Afgjørelse, fik man os til at gaa med til Strid, der førte videre, end mange af os tilstøede, og som jeg for mit Vedkommende, det vil jeg sigte Dem, mine Herrer, kun med den stærke Mobbelydighed og Uvillie gik med til; men det skete under Paaberaabelse af, at Fædrelands Vel krævede det. Nu vil jeg spørge Dem, mine Herrer, hvorledes De indfrie de Løfter, der dengang bleve givne. Jeg vil henvise til Udviklingen siden den Tid og spørge Dem, om De tro, at der kan være nogen Fristelse for Mand, der staa paa samme Side som jeg, til nok engang at lade os trække til Lands paa den Maade. (Munterhed.) Ja, mine Herrer, Deres Løfter er det bedste Vidnesbyrd om Deres egen Loyalitet. Den have vi haat gode Vidnesbyrd om, og disse